



PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

**Pasarét, 2012. június 24.
(vasárnap)**

Horváth Géza

A SZÖVETSÉG

Lekció: Zsidók 8,6-13

Alapige: 1Korinthus 11,25

Hasonlóképpen vette a poharat is, miután vacsoráltak, és ezt mondta: „E pohár amaz új szövetség az én vérem által, ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre.”

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk Jézus Krisztusban, áldunk és dicsőítünk ezért a lehetőségért, hogy jelenlétedben lehetünk.

Köszönjük, hogy megtartottad az életünket és kedveztél annak. Ma is valljuk: a te irgalmasságod, hogy még nincs végünk, mert nem fogyatkozik el kegyelmes szereteted irántunk.

Áldunk, hogy nemcsak szavadat hallhatjuk, hanem jelenlétedben is lehetünk, és kérünk, hogy ne csak jelenlétedben legyünk itt, hanem jelenlétedben folyjon az egész életünk.

Kérünk azért, hogy ne csak egy órát szánjunk időnkéből, vagy ebből a mai naptól neked igéd hallgatására, hanem egész életünk istentisztelet legyen, mégpedig okos istentisztelet, odaszánt étellel.

Kérünk, hogy ma is ígéreteidre irányítsd figyelmünket. Hadd lássuk, hogy ezek az ígéretek Jézus Krisztusban igenné és ámenné lettek. Beteljesedtek és megpecsételődtek.

Te látod, Urunk, hogy igazán mire van szükségünk. Mi csak elmondtuk az előbb az éneken: Ó, áldandó Szentháromság, nyögésemre figyelmezz Te látod, hogy milyen állapotban van az életünk, szívünk, lelkünk. Mennyi ott a rend vagy a rendetlenség. Mennyi a helyes vagy a helytelen. Mennyi az igen és a nem. Mennyi a kétértelműség, vagy egyértelműen hozzád tartozunk, téged követünk, és téged szeretünk.

Köszönjük, hogy elfogadsz bennünket, és úgy jöhetünk, ahogy vagyunk. Engedd, hogy mi se akarjunk másként jönni, csak úgy, ahogy azt énekeltük: Jövök semmit nem hozva, keresztedbe fogózva. Meztelen, hogy felruházz, árván, bízva, hogy megszánsz. Vagyis kifejezzük azt a meggyőződésünket, hogy semmit nem tudunk hozni, de mindent megkaphatunk. Mert ha igaz az életünkre, hogy minden

a tiétek, ti pedig Krisztusé, Krisztus pedig az Istené, akkor mindent megnyertünk, amit valamikor elvesztettünk.

Tölts meg bennünket Lelkeddel, és áraszd ki a te kegyelmességedet, kérünk.

Ámen.

Igehirdetés

Bizonyára sokan emlékeznek 25-30 évvel ezelőtti eseményekre és istentiszteletekre. Akkor még az volt a gyakorlat, hogy amikor úrvacsorai közösség volt, akkor az úraszalától nemcsak a szereztetési igét olvastuk fel a korinthusi levél 11. fejezetéből, hanem arról rövid prédikációt is kellett mondani úgy, mint manapság a keresztelésnél tesszük ezt. Jött egy liturgiai reform, ami azt mondta ki: nem tartunk két prédikációt egy istentiszteleten, s ezért a szereztetési ige után már arról, annak üzenetéről nem beszélünk a gyülekezetnek.

Néha azonban, amikor úrvacsora van, akkor van egy hiányérzetem. Ez a mai ige is így jött elém és elénk. Néha jó arra figyelni, ami a szereztetési igében le van írva. Ebből egyetlen verset emeltem ki: Jézus Krisztus az utolsó vacsorán, miután vacsoráltak és megették a paskát, vette a poharat, és azt mondta: ez az én vérem, az új szövetség vére, ezt cselekedjétek, valamennyiszer isszátok az én emlékezetemre. Ehhez felolvastam egy igét, a Zsidókhöz írt levélből a szövetségről. Mind a kettőben erről van szó, de mivel az egész Szentírás végigvonul a szövetségnek a gondolata, sőt, mi reformátusok különösen is sarkalatos pontnak tartjuk a Szentírásból az Isten szövetségét, mint szerződést, mint kapcsolatot, ezért a mai alkalommal nézzük meg, hogy Isten igéje mit tanít nekünk a szövetségről.

A Zsidókhöz írt levélben ugyanis, akinek idéztem, nem értette. Miért mondja a levél írója: különb szövetség. Jobb szövetség közbenjárója lett Krisztus. Ha a régi hibátlan lett volna, akkor nem lett volna szükség újra.

Mit jelent: jobb szövetség? Mint jelent, hogy különb? Akkor a régi nem volt jó? Vagy új szövetség? Akkor ez azt jelenti, hogy teljesen más szövetség is? Akkor hány szövetsége van Istennek az emberrel?

Nézzük meg, mit mond nekünk Isten igéje a szövetségről. Miért olyan fontos ez? Miért vonul ez végig az egész Szentírásán? Hány szövetsége van akkor Istennek?

Először arról szeretnék beszélni, hogy a szövetség egy kapcsolat, mégpedig Isten és ember kapcsolata. Ennek a szövetségnek a kezdeményezője és szerzője mindig Isten.

Azért nevezzük ezt kegyelmi szövetségnek, mert kegyelemből van. Nem két egyenrangú félnek a megállapodása. Nem két egyenrangú félnek a leírt szövetsége és aláírt rendelkezése, hanem Isten kegyelmi szövetsége, ami azt jelenti, hogy a nagyobb lehajol a kisebbhez. Ami azt jelenti, hogy a fenséges, az igaz, a tiszta, a szent, a büntelen, az örökkévaló, a hűséges, a jó és még sok minden tulajdonságát mondhatnám Istennek, lehajol hozzánk, a bűnöshöz, az elveszethez, a nyomorulthoz. Akik csak azt tudjuk énekelni, amit az előbb már vallottunk: Ó áldandó Szentháromság, nyögésekre figyelmezz.

Nekünk, akik a mélységből tudunk kiáltani, az életünket a bűn megrontotta, és ennek hordozzuk a következményét sok nyomorúságban. Általában lelki, de sokszor még testi nyomorúságokban is. A szövetség azt jelenti, hogy Isten lehajol az emberhez, és szövetséget köt vele. Ez egy kapcsolat. Ennek a szerzője és kezde-

ményezője mindig Isten. Mi erre is képtelenek, tehetetlenek vagyunk. Ez felsőbb akarat. Egy cselekvő és aláhajló ígélet, elkötelezettség és szeretet.

Isten kezdeményezi ezt a kapcsolatot. Úgy is lehetne mondani, hogy a szövetség az Istennek újbóli kapcsolatfelvétele az emberrel. Azért újbóli, mert már volt egy kapcsolat egyszer, mégpedig szent kapcsolat volt. Erről a Bibliában az első lapokon olvasunk. Az Éden-kertben Isten megteremti a világot, belehelyezi az embert, és van egy bensőséges, szent és áldott kapcsolat Isten és ember között. Az ember Istent dicsóíti, magasztalja. Vele él örök boldogságban. Jön a bűneset. Ennek következtében az ember kikerül az Éden-kertből, kikerül az Istennel való áldott, szent szövetségből és kapcsolatból, és ennek hordozza a következményét.

A következménye az lett, hogy megsokasult az ember gonoszsága a földön, amit azóta is, látunk és élünk. Erről már az 1Mózes 6. rész tudósít. Megsokasult az ember gonoszsága a földön. Ezt Isten látja, bánkódott az Ő szívében, hogy embert teremtett. És elmondja, hogy mivel Ő igazságos, ezért ennek az elszakadásnak a következménye lesz az, hogy elönti a földet a víz. Az özönvíz.

De van maradék. Noét és családját megtartja a bárkában. És amikor kiszáll Noé és családja a bárkából, akkor olvasunk az első ilyen nagy szövetségről. Isten szövetséget köt, és azt mondja: többet nem pusztítom el a földet. A jele az én szeretetemnek pedig a szivárvány lesz. Ez lesz a jele az én szavahihetőségemnek, az én igazságomnak. Többet nem pusztítom el ezt a földet vízzel. Isten ott megígéri, hogy ráadásul még vetés és aratás el nem múlik. Tél, tavasz, nyár, ősz fogják egymást váltani. Vagyis irgalmas leszek ehhez az egész világhoz.

Később aztán jön egy olyan szövetség, amit Isten Ábrahámmal köt. Ábrahámnak azt mondja: megáldalak téged, és áldás leszel. Kihozza Úr-kazdimból, beviszi Kánaán földjére, a tejjel és mézzel folyó földre. És azt mondja Isten: szövetséget kötök veled és a te utódaiddal. Majd a te magodban áldatnak meg a föld minden nemzetségei. Sok nép atyja leszel. Nem azt mondja Isten, hogy nagy nép atyja leszel, mert akkor ezt a szövetséget csak a zsidókra érthetnénk. Azt mondja: sok nép atyja leszel. És ez a sok nép majd pünkösdkor Jeruzsálem főterén összesereglik. Pártusok, médek, elámiták, akik lakoznak Pontuszban, Frigiában, Egyiptomban, Pamfiliában. Római jövevények vannak ott, zsidók és prozelitusok, krétaiak és arabok. Halljuk, amint a mi nyelvünkön szólják az Istennek nagyságos dolgait. Péter ott ígét hirdet.

Az igehirdetés nem más, mint ennek a szövetségnek a meghirdetése. Mint ennek a veled szövetséget kötni akaró Istennek a kijelentése, az Ő igéje. Ezért van ez nálunk a középpontban. Meghirdetjük az Isten szövetségét.

Volt még egy szövetség, a Sinai hegynél kötött szövetség. Már nemcsak azt olvassuk, hogy Isten beszél, hanem azt, hogy Isten már ír is. Mert azt a szövetséget, amit Ábrahámnak elmondott, azt most bővebben le is írja Isten. Sőt kétszer írja le, mert amikor Mózes lehozza a táblákat, az ígéket, az Isten szavát, hogy a nép elé tegye: olvassátok, nézzétek, lássátok, akkor ott a nép az aranyborjút imádja. Körültáncolják, és azt mondják: ezek a te isteneid, Izráel, akik kihoztak téged Egyiptom földjéről.

Mózes, amikor meghallja ezeket az énekeket, látja a táncot, amely nem szent tánc volt, az ének sem volt szent halleluja, földhöz vágja a kőtáblákat és összetö-

ri. Azt mondja: ezzel a néppel Isten nem akar szövetséget kötni. Kizárt dolog, hogy Isten szeret egy ilyen népet. Ezek elfelejtkeztek a csodákról. Hűtlenné váltak. S akkor Isten felrendeli Mózeset. Ne te dönts már el, hogy én kivel kötök szövetséget. Nehogy a te kezeden legyen az ítélet, hogy kinek irgalmazok, kinek nem. Hogy kinek kegyelmezek, kinek nem. Gyere vissza a hegyre, és ott újból odaadja a szövetség ígét.

Eltelnek évszázadok, és megtörténik az, amit olvastam: azon az éjszakán, amelyen Jézus elárultatott, vette a kenyeret, hálát adván megtörte, és veszi a poharat, és azt mondja: ez az új szövetség az én vérem által. — Értjük, miről van szó? Először Isten beszél, aztán Isten ír, aztán Isten megpecsétel. Csodálatos ív, sokkal szebb, mint a szivárvány íve. Isten megpecsételi ezt a szövetséget.

Először elmondja, de le is kellene írni, hadd olvassák többször, akkor kőbe vési, és pünkösdkor beírja a szívek hústábláira. Beégeti tűzzel az Ő igéjét a népnek a szívébe, amikor azt mondják: mit cselekedjünk, atyámfiai, férfiak? Térjete meg és keresztelkedjete meg, és veszitek a Szentlélek ajándékát. Azért, mert ott a pecsét, hogy majd jön valaki, aki tűzzel keresztel, és aki ezt a szövetséget alkalmazza a mi életünkre nézve.

A régiek azt mondták: amit Isten kijelent, azt a Szentlélek reánk szabja. Azt jelenti: alkalmazza. Személyre szabott bánásmód. Neked adja, mint bűnösnek. Eből következik, (én most több szövetséget soroltam fel), hogy akkor Istennek hány szövetsége van? Mert van egy olyan: jó meg jobb? Van olyan, hogy hibás, és van olyan hibátlan? Van egy régi meg egy új? Vagy ha a Bibliát olvassa valaki, van egy Ószövetség és van egy Újszövetség?

A Szentírás egészéből azt látjuk, hogy Istennek csak egy szövetsége van az emberrel. Kálvin úgy mondja ezt, és nem tévedett benne: tartalmilag minden szövetség ugyanaz, csak formailag mások. A tartalmára, a végcéljára, a kimenetelére nézve az Isten szövetsége ugyanaz.

Isten csak egy szövetséget kötött az emberrel. Ez már az 1Mózes 3. részben le van írva: az asszony magva majd a kígyó fejére tapos. Vagyis Jézus Krisztus, az egyszülött Fiú eljön az idők teljességében. Testet ölt. Az Ő istenségére felveszi a mi emberi testünket, hozzánk mindenben hasonló lesz, kivéve a bűnt. Őt elárulják, meggyalázzák, elítélik, keresztre feszítik, de halálával és feltámadásával megszerzi a számunkra a bűnbocsánatot és a megigazulást. Megszabadít a legfőbb rossztól bennünket, és részesít a legfőbb jóban, vagyis önmagában. Benne élhetünk, és benne gyökerezhet a mi hitünk, a mi hitéletünk, ha ezt a kettőt összekapcsoljuk.

Tehát egy szövetsége van Istennek. Mire irányul az Ő szövetsége? Isten ígéje szerint a megtartásra. Nem véletlen, hogy a megtartás, üdvösség a Bibliában ugyanazt a szót jelenti. Nem mindig úgy kell fordítanunk, és nem mindig egyformán fordítják bibliafordítók, azért, mert mindkettőben a megtartatás szó szerepel. Mi nem mindegy? Az, hogy Isten az embert erre az életre tartja meg, vagy pedig az örök életre.

A Noéval kötött szövetség mire vonatkozott? Egyrészt az egész világra, másrészt pedig a földi megtartásra. Mit mondott Isten? Nem lesz többé özönvíz. Többet vízzel nem pusztítja el. Azt mondta Isten: lesz vetés és aratás. Lehet, hogy lesz szá-

razság, belvív, meg árvív, lehet, hogy lesz fagykár meg jégeső, de vetés és aratás el nem múlik. Amikor a legnagyobb szárazság van és kimegyünk a piacra, akkor majd óriási sárgarépák, meg malomkeréknyi káposzták köszönnek ránk. Mert Isten ígérete megáll. Mert mind igazak és ámenek, amik szádból kijöttek — énekeljük.

Értjük, mire vonatkozott az ígérete Istennek? Meg hogy tél és nyár, ős, tavasz el nem múlik. Nem múlnak el az évszakok. Mire vonatkozott? Az egész világra és egy ilyen általános kegyelmi szövetségére Istennek. Amikor Isten ezt továbbviszi, akkor szövetséget köt Ábrahámval, már egy személlyel, és rajta keresztül egy közösséggel. „Veled és a te utódaiddal.”

Ugyanakkor a Noé szövetsége érvényben marad? Igen. Mert Ábrahám is ezt élvezi, hogy vetés és aratás el nem múlik. Ábrahámval is, meg mind a mai napig érvényben van ez a szövetség. De Ábrahámval azt mondja: még továbbmegyünk, Ábrahám. Mert Isten szövetsége mindig ezt jelenti: továbbmegyek, azt megújítom, arról megemlékezem, és azt kiterjesztem. Azt mondja Ábrahámval: ezen felül még mivel nemcsak tested van, hogy vetés és aratás legyen, meg jókat tudjál enni, hanem lelked is, ezért még áldást is adok neked. Nemcsak kukoricát, nemcsak búzát, nemcsak kenyeret, meg rá szalámit, hanem még áldást is adok neked. Sőt, nemcsak áldást adok, hanem te magad is áldássá leszel mások számára. Megáldalak, és áldás leszel. Világosságot kapsz, és világosság leszel. És megáldatnak a te magodban, a te utódodban, egyetlen személyben — vagyis Jézus Krisztusban — a föld minden nemzetségei. Ezt a szövetséget ugyanis ki akarom terjeszteni.

És erről szól az Újszövetség is nekünk. Azt mondja Jézus: ez új szövetség az én vérem által. Vagyis azt jelenti, hogy az a szövetség ki van terjesztve. Ezért olvasuk, hogy a mennyben minden nyelvből, népből, ágazatból ott vannak az üdvözültek. Kik az Ábrahám utódai? Akik hisznek majd Jézus Krisztusban. Úgy, ahogy Ábrahám, Mózes, Illés, Jeremiás. Ők is Jézust szemlélték. Csak ők előre nézve, mi meg már hátrafelé nézve szemlélhetjük, hogy el is jött az idők teljességében az Isten Fia.

Ugyanazt a szövetséget, ugyanazt az ígéretet, ugyanazt a jutalmat és ugyanazt az áldást kapják a hívők az Ószövetségben, mint az Újszövetségben és egészen a világ végéig. Jézus Krisztus megpecsételi ezt a szövetséget. „Ez az új szövetség az én vérem által.”

Figyeljünk arra, hogy mindegyik szövetségnek volt jele. Isten mindig adott a szövetséghez egy jelet is. Noé idejében adja a szivárványt. Ez nem fizikai vagy optikai jelenség. Persze egy hitetlen valaki magyarázhatja így is. Ja, kérem, ez azért van, mert... és elmondja, milyen színekre tud bomlani a fehér bizonyos körülmények között. Ábrahám szövetségének a jele: a körülmetélés. Legyen valami, ami megkülönböztet titeket a hitetlenektől, a pogányoktól, a más népektől. A sinai szövetségnek a jele a kőtábla. Le van írva, itt van a jel. Az Újszövetségnek a jele pedig a Jézus Krisztus vérével jelképező bor. Amiképpen kitölti Isten szolgálója a számomra...

Miért vannak jelek is? Azért, mert Isten azt akarja, hogy ne csak halld az evangéliumot, hanem lásd is. Ne csak halljál róla, hanem érezd is. Vedd a kezédbe, és amikor a kezédbe veszed, akkor emlékezz. Emlékezz arra, hogy mi történt a Golgotán. Emlékezz arra, hogy te Isten ítéletét hordoznád, hacsak valaki ettől az ítélettől meg nem szabadított volna téged. Ezért adta Isten ezekhez a szövetségek-

A SZÖVETSÉG

hez mindig a jeleket. Ez volt a szövetségnek a tartalma. A szövetség célja pedig a megtartatás, és Jézus Krisztus vére által az örökre való megtartatás, az örök élet.

Mennyivel nagyobb ez a szövetség! Hiszen a Noéval kötött szövetség azt jelentette: nem pusztítlak el. Mit jelentett a jézusi szövetség? Azt, hogy örökké megtartalak. Mennyivel másabb ez! És mennyivel több áldást hordoz ez a számunkra.

A kegyelmi szövetség nem mindenkié Isten ígéje szerint. De az a jó, hogy az evangélium, az örömhír már megszólal az Ószövetségben is. Azt mondja Isten Ábrahámnak: szövetséget kötök veled. Hozd a te egész házad népét, pakolj össze, költöztök. Nem kirándulás lesz. Igen nehéz út lesz, de beviszlek arra a földre, amit kijelöltem neked.

És mit olvasunk az Ószövetségben? Ebbe a szövetségbe csatlakozni akar egy Ráháb nevű asszony, és azt mondja Jerikó falain a kémeknek: majd amikor ez a város összeomlik, majd amikor Isten ítéletet tart, engem vigyetek magatokkal, hadd csatlakozzam hozzátok.

Ismerjük az Ószövetségben Ruth történetét, akiről le van írva, hogy moábita. Nem tartozik ő születésétől kezdve az Isten népéhez, de ő azt mondja anyósának ott Moáb és Izráel határán: ahová te mész, odamegyek. Néped az én népem, és Istened az én Istenem. És a két asszony belép Isten szövetségébe. Mert arra is figyeljünk, hogy ebbe a szövetségbe be is kell lépni. Ezt a szövetséget az embernek is vállalnia kell.

Figyeljük meg: Noénál azt mondja Isten: nem pusztítom el a földet, vetés és aratás el nem múlik. Jézusnál azt mondja: veszi a poharat, ez az új szövetség, ezt cselekedjétek az én emlékezetemre. Ebben a szövetségben már Isten feltételezi és kéri, hogy válaszolj erre a szövetségre. Noénál még passzívan élvezheted azt, amit Istentől kapsz testileg, Jézus Krisztusnál pedig aktívan részt vehetsz ebben, de hogyan? Úgy, hogy ezt a szövetséget elfogadod, visszatükrözöd az én szeretetemet, („viszont-szeretve átadám néki a szívemet”, mondja egy ének), szolgáló és áldozatra kész életet élsz Jézus Krisztustól a Lélek által kapott szeretet szabadságában. Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre.

Ne felejtjük el: ebbe a szövetségbe be lehet, és aki meg akar tartatni, aki üdvözölni akar, annak be kell lépnie ebbe a szövetségbe. Ez a szövetség úgy legyen előttünk, hogy a szövetségen belül lehet tartózkodni, meg lehet azon kívül is. Nem mindegy, hol vagy. Attól függ a jogállásod, a viszonyod, a jövőd.

Nincs jogom kételkedni azok hite felől, akik azt bizonygatják, hogy életükben a megtérés egy folyamatnak az eredménye. Vannak, akik azt mondják úgy tértek meg, mint Pál apostol: hallották az ígét, megértették azt, legyőzte őket ez a szeretet és ezt időhöz, naphoz, órához, perchez tudják kötni. Én is tudom a megtérésemet kötni naphoz és órához. Vannak, akik azt mondják, hogy ez az életükben egy folyamat. Nincs jogom kételkedni, de meg kell kérdeznem: mikor kötöttél Istennel szövetséget, ha az életedben egy folyamat volt a megtérés? Mikor léptél be ebbe a szövetségbe?

Előző gyülekezetemben, 1948-ban, volt egy nagy ébredés. Isten elhozta a felüdülés idejét. Hetek alatt több százan tértek meg. Istent káromló kemény férfiak lettek igehirdető presbiterekké, akik erre voltak felhatalmazva, mert a lelkipásztor mindig evangelizálni járt. Öt szolgálattevő ki volt jelölve, hogy teljes joggal az is-

tentiszteletet megtarthatják. Egy érdekes dolog történt. Nem akarok állást foglalni, hogy jó volt vagy nem. Aki megtért, és elfogadta Jézust, annak valamelyik alkalommal az úrasztalától ezt el kellett mondani a gyülekezetnek is.

És még egy volt, amit sehol nem hallottam, vagy nem tapasztaltam, hogy a lelkipásztor egy okmányt ezekkel a bizonyosságot tett atyafiakkal alá is íratott. Láttam ezeket összegyűjtve, és remélem, hogy az utókor is fogja majd látni. Ezekben ilyenek voltak: a Megváltó engem annyira szeretett, hogy életét adta értem. Én is szeretni fogom Őt. Odaszánom neki az életemet. Próbálok a házasságomban és a családomban szent életet élni, Őt magasztalni, és dicsőíteni. — a végén ezt alá kellett írni. Valahogy, mint amikor valaki házasságot köt. Azt kérdi az anyakönyvvezető: az itt levővel házasságot kötsz-e? Igen. — akkor tessék aláírni, és a tanúknak is alá kell írni. Van egy könyv, amiből az látszik, hogy igen, te házasságot kötöttél ezzel és ezzel. Ha levennem a gyűrűmet, abban is van egy dátum. Bele van írva: 1986. XII. 6. — akkor volt az eljegyzésünk. Egy szövetség, aminek jele van. Ez azt jelenti, hogy ettől kezdve nekem más lány nem létezik, és neki más fiú nem létezik. Mi összekötjük az életünket.

Ezt jelenti a szövetség is. Mit mond Isten ebben a szövetségben? Ne legyenek néked idegen isteneid énelöttem, mert én leszek a te Istened. Az én szavamra hallgass! Csak engem hívj segítségül, senki mást. Csak azt hidd el, hogy én neked jót akarok. Még akkor is, ha néha sírsz. Csak azt hidd el, hogy az én akaratom szent, tiszta és tökéletes. A szövetség pedig azt jelenti: igen, Uram, nincs más istenem rajtad kívül. Csak te kellesz, én Uram, benned mindent megleglek. Te vagy a kegyelem, az égi jó, mely minden bűnt eltöröl. Add, hogy gyógyító folyó tisztogasson meg belül. Én ebben a szövetségben akarok lenni, és akarok maradni.

Ebbe a szövetségbe nemcsak az a lényeg, hogy bele kell kerülni, ha meg akarok maradni az örök életre, hanem ebben meg is kell maradni. Viszont ennek a garanciája nem én vagyok, hanem az én szövetséget kötő Istenem. Ő az, aki hordoz. „Hordoztalak titeket sasszárnyakon.” Ő az, aki megáld, és Ő az, aki ebben — ahogy Dávid mondja az élete végén (2Sám 23) — szövetséget kötött velem, és ebben elrendezett és biztosított mindent. Miért kellett elrendezni? Mert minden rendetlen volt. Enélkül igen csak szegény lennék.

Azt jelenti, hogy Isten ebben a szövetségben megáldja az övéit. Aki viszont ezen a szövetségen kívül van, arra azt mondja: ők elengedték a kezemet, én sem törődtem velük. Mi az ember legnagyobb hibája ebben a szövetségben? Az, hogy hűtlenné válik. Isten hű marad szövetségéhez, mert Ő magát meg nem tagadhatja, az ember viszont hűtlenné válik és olyan lesz, mint a gyerek, aki kitépi a kezét a szülő kezéből — bár az fogná a kezét —, mert neki megvan a vágya, a terve, a célja.

Aztán tudjuk, hogy a mi Istenünk, mivel irgalmas is, ezért mindig megemlékezik a szövetségéről. És úgy van, mint az a szülő, aki ugyan bánja, hogy a gyermeke tékozló és otthagya, de azt mondja: mégis csak az enyém. És Isten, aki azt mondja: ez a nép nem az én népem, és azt mondja Mózesnek: ez a nép ne jöjjön fel a hegyre, — ez a te néped, Uram, mondja Mózes.

Van nekünk közbenjárónk, és így beszél Jézusról az ige, mint a szövetség közbenjárójáról, és Ő azt mondja az Atyának: ez a nép a te néped. A megváltotaké az ígéret és a szövetség. Jézus Krisztus mindenkit hív és azt mondja: jöjjetek

A SZÖVETSÉG

énhozzám! Az Óhozzá tartozás pedig semmi mást nem jelent, mint az Ó szövetségébe való beletartozást.

Egy példát mondok erre. Vannak, akik a kis kertjükben, esővízzel szeretnek locsolni, és ezért az esővizet próbálják egy hordóba összegyűjteni. Ez nem úgy történik, hogy a szabad ég alá hordót teszek ki. A hordót a csatorna alá tesszük. A háztetőről összegyűjti az eresz a vizet és belekerül a hordóba. Sőt már ki is csordul. A szövetség ezt jelenti. Egy olyan behatárolt terület, amire Isten azt mondja: ott az áldás összegyűlik. Összegyűjtheted a csatornába, belevetheted az életedbe. Megtölti a te üres szívedet. Mert te csak mit tudsz? Megtörve és üresen adni magad neki, hogy az úrt Ő töltsse ki. Hát kitölti. De nemcsak, hogy betölti teljesen, hanem még ki is fog csordulni. Mert aki hisz Őbenne, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. Miért? Mert hit által belefolyt minden áldás.

Kérdezem végül: elfogadod-e ezt a szövetséget? Isten hajlandó veled, mind egy, mi történt. Azt mondja a Zsidókhöz írt levélben: bűneikről többé meg nem emlékezem. Jézus Krisztusért, az Ő golgotai kereszthaláláért szövetséget akar kötni veled. Akik ezt komolyan gondolják, azok énekeljék velem együtt a 691. éneket. „Új szövetséged elfogadom...”

Imádkozzunk!

Urunk, szavakban sem tudunk mást, többet és jobbat mondani, mint az előbbi énekben. Új szövetséged elfogadom, magam egészen neked adom. Magunktól nem tudjuk megtenni, kérünk, te emelj magadhoz fel, és te köss magadhoz örökkévaló szeretettel.

Köszönjük, hogy szívünkre beszéltél. Engedd, hogy megelevenedjen előttünk a szövetség drága ígérete, gondolata, valósága és mindaz, ami életünkben meggazdagító következménye ennek.

Kérünk, áldd meg az életünket, hogy benne legyünk szövetségedben, és ahogy énekeljük: a te szövetségedben megmaradjunk mindvégiglen minden mi gyermekinkkel.

Köszönjük, hogy a hívők gyermekei is benne vannak a szövetségben, mint akiké az ígéret, a szövetség ígérete. Add, hogy gyermekeink is veled kössenek szövetséget, amelyet te véreddel pecsételsz meg, Jézus Krisztus.

Imádkozunk hozzád betegeinkért. Kérünk, áldd meg azokat, akik ebben a melegben a kórházakban vannak és szenvednek. Imádkozunk azokért a családokért, ahonnan a héten temettünk. Különösen kérünk téged a fiatalon eltemetett testvérünk családjáért, akik köztünk vannak. Ajándékozz nekik felülről való vigasztalást, töröld le könnyeiket, vedd körül szívüket igéddel. Köszönjük, hogy a természetesen is együtt figyelhattunk igédre és vehettük a te vigasztalásodat.

Kérünk, áldd meg az érettségizőket, a vizsgázókat, a családokat, akik már nyári szabadságra mentek. Add, hogy ne csak testileg, hanem lelkileg is felüdüljenek, és hasznukra legyen a pihenés.

Kérünk, hogy mindazt, amit csendes imádságban eléd viszünk, légy kegyelmes meghallani, örökkévaló Urunk, akinek az az ígéreted: szemeid az igazakon vannak, füleid pedig azoknak kiáltásán. Légy áldott ezért!

Ámen.